

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 979/2015
17.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. А.Н., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене адв. Р.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 2137/12 од 19.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 580/15 од 09.06.2015. године, у седници већа одржаној 17.11.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. А.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 2137/12 од 19.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 580/15 од 09.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 2137/12 од 19.03.2015. године, окр. А.Н. оглашена је кривом због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које дело јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљена у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а изречена јој је и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Одлучујући о жалби браниоца окривљене, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 580/15 од 09.06.2015. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљене адв. Р.Т., поднео је захтев за заштиту законитости због повреда одредаба кривичног поступка и погрешне примене закона, са предлогом да Врховни

касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене у захтеву не опредељује конкретно повреду закона учињену побијаним пресудама, међутим, из образложења захтева и навода да је првостепени суд у чињеничном опису изменио садржину оптужнице ОЈТ у Краљеву којом је окривљеној стављено на терет да је поступила противно члану 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а да је првостепени суд навео да је поступила противно члану 23. став 1. истог закона, произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9.ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Чињенични опис радњи окривљене у изреци првостепене пресуде идентичан је чињеничном опису у оптужном акту, а у њима је, између осталог, наведено да окривљена ... није обратила пажњу на оштећену пешакињу Дужност возача да обрате пажњу на пешаке који се налазе на коловозу или ступају на коловоз или исказују намеру да ће ступити на коловоз прописана је у ставу 1. члана 23. Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима, а наведени члан иначе има и став 2. и став 3. који говоре о обавезама возача да прилагоде брзину возила када прилазе пешачком прелазу односно да возе са нарочитом опрезношћу на делу пута на коме се крећу деца односно постављени су саобраћајни знаци о учешћу деце у саобраћају.

Наводећи у изреци да је окривљена управљала својим возилом противно члану 23. став 1. ЗОБС-а, првостепени суд није изменио садржину оптужног акта у коме је наведено да је управљала возилом противно члану 23. ЗОБС-а, већ је само ближе определио пропуст окривљене (да обрати пажњу на оштећену пешакињу која се кретала коловозом) подводећи га под став 1. бланкетног прописа чијим је кршењем окривљена извршила кривично дело са бланкетном диспозицијом.

Стога неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Наводима да првостепени суд није дао јасне и убедљиве разлоге у прилог своје тврдње да је критичном приликом дошло до контакта возила окривљене са оштећеном, затим да другостепени суд није дао ни један разлог у прилог своје тврдње да се одбије жалба браниоца на околности на које је у току поступка и у жалбеном поступку указивано, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, а наводима којима анализира налаз и мишљење вештака саобраћајне струке, затим указује на начин на који се оштећена кретала коловозом, да је првостепени суд био у обавези да усагласи мишљења вештака на околности где је било тачно место контакта, да је погрешно суд ценио изведене доказе и погрешно утврдио чињенично стање, да је оштећена критичном приликом била одевена у тамну одећу ... у суштини се оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом. Међутим, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.